

Om forskning

En systematisk och konsekvent uppföljning är central för all verksamhetsutveckling, men för att denna skall få full effekt krävs också forskning kring de metoder som används.

Inom skolvärlden bedrivs därför en mängd pedagogisk forskning och det samma är fallet inom till exempel olika typer av behandlingsarbete. Man talar i dessa sammanhang också ofta om kunskaps- och evidensbaserade metoder.

Inom den öppna ungdomsverksamheten finns dock ytterst lite av motsvarande forskning och vem har någonsin hört talas om en evidensbaserad metod för fritidsgårdsarbete? Detta är naturligtvis ett problem som samtidigt säger något om verksamhetens status och position i samhället. Men att förklara bristen på forskning med verksamhetens låga status eller med att fritidsledaryrket saknar koppling till universiteten är dock att göra det allt för lätt för sig.

Att skola och behandlingsarbete är så beforskade hänger naturligtvis samman med att det finns ett tydligt uppdrag att relatera forskningen till – lär sig eleverna det de ska, vilken pedagogisk modell är effektivast, vilka behandlingsmetoder ger bäst och mest hållbara resultat, etc. Att en verksamhet med en så traditionellt sett spretig målbild inte förmått intressera forskare är därför inte speciellt konstigt – för vilka samband är det egentligen man skall forska kring?

Samtidigt måste man också konstatera att mycket av den mer generella forskning som finns inom folkhälso- och resilienceområdet och inom socialt arbete är i hög grad relevant och applicerbar inom den öppna ungdomsverksamheten. Det är alltså inte främst när det gäller grundläggande förutsättningar och perspektiv som det saknas forskning, bristen handlar i stället främst om kunskapen om vilka metoder som faktiskt leder till uppsatta mål. Redan nu finns det en mängd forskning kring t ex vad unga lär sig i en väl fungerande verksamhet, men mindre kring hur detta går till, vilka metoder som fungerar respektive inte gör det. Ju tydligare sektorn blir, desto intressantare kommer vi också att bli i forskningsvärldens ögon.

Att ropa efter mer forskning innan man tydliggjort vart man vill är därför meningslöst och kan aldrig vara en ursäkt för att inte klargöra sina mål och prioriteringar.